

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 11 april 2018 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: CEVA Freight Holland BV

(Zaak C-249/18)

(2018/C 276/17)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Financiën

Andere partij: CEVA Freight Holland BV

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 78 van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽¹⁾ van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek aldus worden uitgelegd dat een aangever in het kader van een boeking achteraf alsnog onder verwijzing naar artikel 147, lid 1, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 2454/93⁽²⁾ van de Commissie tot vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92 kan kiezen voor een andere, lagere transactieprijs van ingevoerde goederen met het oog op het verlagen van de douaneschuld?
- 2) a. Vormt voor de toepassing van artikel 221, lid 3, van verordening nr. 2913/92 het bepalen van het tijdstip waarop de mededeling aan de schuldenaar heeft plaatsgevonden, een vraag van Unierecht?

b. Indien vraag 2)a. bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 221, lid 3, van verordening nr. 2913/92 aldus worden uitgelegd dat de daarin bedoelde mededeling door de schuldenaar moet zijn ontvangen binnen de termijn van drie jaar nadat de douaneschuld is ontstaan, of volstaat dat die mededeling binnen die termijn aan de schuldenaar is verzonden?

⁽¹⁾ Verordening van 12 oktober 1992 (PB 1992, L 302, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening van 2 juli 1993 (PB 1993, L 253, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Noord-Holland (Nederland) op 12 april 2018 — Trace Sport tegen Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Zaak C-251/18)

(2018/C 276/18)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Noord-Holland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Trace Sport

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Prejudiciële vragen

- 1) Is uitvoeringsverordening 501/2013⁽¹⁾ geldig voor zover zij betrekking heeft op producentexporteur Kelani Cycles?

2) Is uitvoeringsverordening 501/2013 geldig voor zover zij betrekking heeft op producentexporteur Creative Cycles?

(¹) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 501/2013 van de Raad van 29 mei 2013 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 990/2011 is ingesteld op de invoer van rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot de invoer van rijwielen verzonden uit Indonesië, Maleisië, Sri Lanka en Tunesië, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Indonesië, Maleisië, Sri Lanka en Tunesië (PB 2013, L 153, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op
13 april 2018 — M. Güler tegen Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen (Uwv)**

(Zaak C-257/18)

(2018/C 276/19)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: M. Güler

Verweerder: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Prejudiciële vragen

- 1) Kan een Turkse onderdaan die tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat is toegetreden, de nationaliteit van die lidstaat heeft verworven zonder afstand te doen van zijn Turkse nationaliteit en vervolgens vrijwillig afstand heeft gedaan van de nationaliteit van die lidstaat van ontvangst en daarmee van het Unieburgerschap, een beroep doen op artikel 6 van besluit 3/80 (¹) om zich aan de woonplaatsvoorwaarde van de TW (²) te onttrekken?
- 2) Zo ja, op welk moment moet deze Turkse onderdaan voldoen aan de voorwaarde dat hij geen Unieburger is, om aanspraken te ontlenen aan artikel 6 van besluit 3/80: reeds op het moment van vertrek uit de ontvangende lidstaat, dan wel pas vanaf het latere moment waarop de te exporteren uitkering in het buitenland zou moeten worden betaald?
- 3) Moet artikel 6, eerste lid, van besluit 3/80 aldus worden uitgelegd dat aan een Turkse onderdaan die op het moment van migratie naar Turkije nog over de nationaliteit van een lidstaat beschikte, maar deze op een later moment vrijwillig heeft opgegeven, vanaf dit laatste moment de aanspraak op een bijzondere, niet op premie- of bijdragebetaling berustende uitkering die ertoe strekt een minimuminkomen te waarborgen op basis van het sociaal minimum van de betreffende lidstaat, niet mag worden ontzegd om de enkele reden dat hij in Turkije woont, zelfs als hij tot het moment van vertrek uit de betreffende lidstaat geen aanspraak op deze bijzondere uitkering kon maken omdat toen nog niet aan de toekenningsvoorwaarden was voldaan?

(¹) Besluit nr. 3/80 van de associatierraad, van 19 september 1980, betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen van de lidstaten der Europese Gemeenschappen op Turkse werknemers en hun gezinsleden (PB 1983, C 110, blz. 60).

(²) Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toeslagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziekwet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet).